



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **ROKOSPOL a.s.**, IČO 255 21 446
sídlem Krakovská 1346/15, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Erikem Janíkem, ev. č. 14729
sídlem náměstí T. G. Masaryka 2957/9a, 690 02 Břeclav

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2016 č. j. 2504/560/15 88902/ENV/15

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyni byla uložena podle ust. § 34 odst. 6 písm. a), § 34 odst. 12 a § 34 odst. 22 písm. c) zákona č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „chemický zákon“), pokuta ve výši 90 000,- Kč, a to rozhodnutím České inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) ze dne 27. 10. 2015 č. j. ČIŽP/47/CHL/SR01/1508168.004/15/BJS (dále jen „rozhodnutí ČIŽP“), a to po zjištění porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady

(ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (dále již „nařízení REACH“), jakož i zmíněných ustanovení chemického zákona.

2. Správních deliktů (dnes nazývaných přestupky) se žalobkyně, jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí ČIŽP, dopustila
 - a) podle ust. § 34 odst. 6 písm. a) chemického zákona tím, že následný uživatel – formulátor směsí nezpracovala řádně bezpečnostní listy podle nařízení REACH, konkrétně u bezpečnostního listu přípravku ROKO ČISTIČ KRBOVÉHO SKLA, datum vydání 10. 9. 2000, datum revize 20. 4. 2015, číslo revize 4,
 - b) podle ust. § 34 odst. 12 chemického zákona tím, že jako následný uživatel – formulátor směsí uvedl na trh 122 kontrolovaných směsí a z toho v případě 41 směsí neposkytl Ministerstvu zdravotnictví informace o jejich vlivu na zdraví včetně informací o jejich složení fyzikálně chemických vlastnostech.
3. Odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ČIŽP žalovaný zamítl a rozhodnutí ČIŽP potvrdil, a to rozhodnutím ze dne 29. 8. 2016 č. j. 2504/560/15 88902/ENV/15, sp. zn. CHL 32/2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“).
4. Žalobkyně se domáhá žalobou, podanou původně u místně nepřislušného Krajského soudu v Brně, a tímto soudem proto postoupenou Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, popř. rozhodnutí o upuštění od uložení trestu za správní delikt nebo jeho snížení.
5. Své námitky žalobkyně rozvrhla do tří žalobních bodů:
6. *Zaprvé.* Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že spáchání správního deliktu podle ust. § 34 odst. 6 písm. a) chemického zákona (roz. ve znění účinném v době rozhodování správních orgánů) přichází v úvahu pouze za předpokladu, že výrobce, dovozce, následný uživatel nebo distributor neposkytne informace v dodavatelském řetězci. Namítá, že ve své prodejně předložila předmětný bezpečnostní list k výrobku ROKO ČISTIČ KRBOVÉHO SKLA. Pokud žalovaný poukazuje na formální nedostatky listu, není možné uzavřít, že tím žalobkyně naplnila skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 34 odst. 6 písm. a) chemického zákona.
7. *Zadruhé.* Pokud jde o správní delikt spočívající v porušení oznamovací povinnosti podle ust. § 22 odst. 1 chemického zákona, žalobkyně namítá, že oznamovací povinnost splnila podle dříve platného zákona poskytnutím bezpečnostních listů Ministerstvu zdravotnictví a později poskytnutím dat do registru CHLAP. Ust. § 36 odst. 3 chemického zákona sice nařizuje splnění informační povinnosti také u směsí a detergentů, které jsou v době nabytí účinnosti chemického zákona na trhu na území České republiky, podle žalobkyně ale není stanoveno, že se uvedené vztahuje i na směsi a detergenty, u kterých již byla informační povinnost splněna podle dříve platného zákona, resp. podle předchozí právní úpravy (zákon č. 157/1998 Sb. a č. 356/2003 Sb.).
8. *Zatřetí.* Žalobkyně má za to, že napadeným rozhodnutím a rozhodnutím ČIŽP byla ukrácena na svých právech. Pokud by se soud s jejími námitkami neztotožnil, je podle ní na místě, aby soud od uložení trestu upustil, případně ho snížil. Navrhuje provedení důkazů, a to bezpečnostním listem směsi ROKO ČISTIČ KRBOVÉHO SKLA, datum

vydání 10. 9. 2000, datum revize 20. 4. 2015, číslo revize 4, jakož i zprávou Ministerstva zdravotnictví, kterou si ČIŽP vyžádala a která je součástí spisu, s tím, že obsahem zprávy je 12 jednacích čísel za období od 28. 2. 2000 do 13. 6. 2008, kdy žalobkyně plnila oznamovací povinnost (žalobkyně odkazuje na protokol o kontrole ze dne 13. 8. 2015).

9. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby (aniž by se dalo uvažovat o upuštění od trestu či jeho snížení) s tím, že žalobkyně neunesla důkazní břemeno ohledně svých tvrzení zpochybňujících důkazy správních orgánů.
10. K *prvnímu žalobnímu bodu* žalovaný uvádí, že ve smyslu ustanovení čl. 31 a přílohy II nařízení REACH musí bezpečnostní list obsahovat 16 oddílů s požadovaným rozsahem informací, přičemž pokud některé chybí, lze to jednoznačně posoudit jako „neposkytnutí informací“ v dodavatelském řetězci. Rovněž žalovaný odkazuje na podrobný rozbor v odůvodnění napadeného rozhodnutí a protokolu o kontrole ze dne 13. 8. 2015. Žalovaný nepovažuje neposkytnuté informace za pouhé formální nedostatky s ohledem na to, že bezpečnostní list má poskytnout data pro přijetí adekvátních bezpečnostních opatření, zejména v oblasti ochrany zdraví uživatelů směsi. Podle žalovaného je pokuta oprávněná, neboť se opírá o zjištěné nedostatky v bezpečnostních listech, což se považuje za neposkytnutí relevantních informací k přijetí nezbytných opatření pro ochranu lidského zdraví, bezpečnost a životní prostředí.
11. Ke *druhému žalobnímu bodu* žalovaný s poukazem na ust. § 36 odst. 3 chemického zákona uvádí, že je mylný názor žalobkyně, že není stanoveno, že se uvedené vztahuje i na směsi a detergenty, u kterých již byla informační povinnost splněna podle dříve platného zákona. Podle žalovaného je to naopak jednoznačně stanoveno a jedná se o směsi uváděné na trh bez rozlišení, zda byly či nebyly dříve oznámené, když kritériem je zde aktuální výskyt na trhu. Rovněž žalovaný zde odkazuje na protokol o kontrole ze dne 13. 8. 2015 č. j. ČIŽP/47/CHL/ 1508168.006/15/BJŠ.
12. K *třetímu žalobnímu bodu* žalovaný uvádí, že výši pokuty ČIŽP velmi pečlivě zvážila, přičemž bylo přihlédnuto ke všem okolnostem, polehčujícím i přitěžujícím. Chybějící a chybné informace v bezpečnostním listu směsi ROKO ČISTIČ KRBOVÉHO SKLA podle žalovaného jednoznačně potvrzují názor ČIŽP. Rovněž 12 jednacích čísel za období od 28. 2. 2000 do 13. 6. 2008, kdy žalobkyně plnila oznamovací povinnost, potvrdí, že tuto povinnost plnila pouze do 1. 12. 2012, resp. 1. 3. 2014. Žalovaný má za to, že správní orgán nepřekročil meze správního uvážení stanovené zákonem, a nedomnívá se, že by trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, naopak trest byl uložen velmi nízký mj. s ohledem na spolupráci žalobkyně při kontrole. Žalovaný dodává, že případ byl iniciován Toxikologickým informačním střediskem, které zjistilo v rámci události malého dítěte se směsí ROKO ČISTIČ KRBOVÉHO SKLA, že ke směsi nebyly poskytnuty údaje do databáze Ministerstva zdravotnictví.
13. Městský soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tím oba účastníci konkludentně souhlasili [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].
14. Napadené rozhodnutí přezkoumal městský soud v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), avšak se zřetelem k zásadě, že při posuzování zákonnosti napadeného správního rozhodnutí je třeba přihlédnout nejen k hmotněprávní úpravě deliktů odpovědnosti, která platila v době

rozhodování správního orgánu, nýbrž i k úpravě platné a účinné v době rozhodování soudu, bylo-li by to pro pachatele příznivější.

15. Žalobu neshledal městský soud důvodnou, když dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí a rozhodnutí ČIŽP, které je nutno vnímat v jejich jednotě (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2009 č. j. 4 Ads 123/2009-99, podle něhož *tvorí rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně z hlediska soudního přezkumu jeden celek*), vycházejí z dostatečně a přesvědčivě zjištěného skutkového stavu ve správním řízení, aniž by ČIŽP pochybila při konečné právní klasifikaci protiprávního jednání žalobkyně.
16. S ohledem na kompletní, obsahově úplný správní spis, který městskému soudu předložil žalovaný a který obsahuje nezbytné relevantní listiny a dokumenty vztahující se k případu, neshledal městský soud nutným doplnění či zopakování dokazování učiněného již ve stadiu správního řízení.
17. Podle ust. § 22 odst. 1 chemického zákona (ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí i znění aktuálním) je dovozce nebo následný uživatel, který jako první uvádí na trh Evropské unie na území České republiky směs, která má nebezpečné fyzikálně-chemické vlastnosti nebo nebezpečné vlastnosti ovlivňující zdraví, povinen do 45 dnů ode dne, kdy tuto směs poprvé uvedl na trh, poskytnout Ministerstvu zdravotnictví informace o jejím vlivu na zdraví včetně informací o jejím úplném složení a fyzikálně-chemických vlastnostech v elektronické podobě a v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.
18. Podle ust. § 34 odst. 6 písm. a) chemického zákona (ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí) se výrobce, dovozce, následný uživatel nebo distributor dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek neposkytne informace v dodavatelském řetězci.
19. Podle ust. § 34 odst. 12 chemického zákona (ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí) se dovozce, následný uživatel nebo dodavatel, který jako první uvádí na trh na území České republiky směs, která má nebezpečné fyzikálně-chemické vlastnosti nebo nebezpečné vlastnosti ovlivňující zdraví, dopustí správního deliktu tím, že neposkytne Ministerstvu zdravotnictví informace podle § 22 odst. 1 nebo 2 chemického zákona.
20. Podle ust. § 34 odst. 12 aktuálního znění chemického zákona se dovozce, následný uživatel nebo dodavatel, který jako první uvádí na trh na území České republiky směs, která má nebezpečné fyzikálně-chemické vlastnosti nebo nebezpečné vlastnosti ovlivňující zdraví, dopustí přestupku tím, že neposkytne Ministerstvu zdravotnictví informace podle § 22 odst. 1 nebo 2 chemického zákona.
21. Podle ust. § 34 odst. 22 písm. c) chemického zákona se za správní delikty uloží pokuta do 3 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 4 písm. b), odstavce 6 písm. a), h), i) nebo j), odstavce 7 písm. a), odstavce 8, odstavce 10 písm. b), odstavce 11 písm. b), odstavce 13 písm. a) nebo b) nebo odstavců 20 nebo 21.
22. Podle ust. § 34 odst. 21 písm. b) aktuálního znění chemického zákona lze za přestupky uložit pokutu do 3 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 4 písm. b), odstavce 5 písm. a), d) až f), odstavce 6 písm. a), odstavců 7 až 9, odstavce 10 písm. b), odstavce 11 písm. b), odstavce 13 písm. a) nebo b) nebo odstavců 18 až 20,

23. Podle ust. § 36 odst. 3 chemického zákona informační povinnost podle § 22 odst. 1 až 5 o směsích a detergentech, které jsou v době nabytí účinnosti tohoto zákona na trhu na území České republiky, musí být splněna do 1. prosince 2012.
24. Článek 31 nařízení REACH stanoví požadavky na bezpečnostní listy, které dodavatel látky nebo přípravku poskytne příjemci látky nebo přípravku a které mají být sestaveny v souladu s přílohou II nařízení REACH, pokud
- a) látka nebo přípravek splňuje kritéria pro klasifikaci jako nebezpečný podle směrnice 67/548/EHS nebo 1999/45/ES; nebo
 - b) je látka perzistentní, bioakumulativní a toxická nebo vysoce perzistentní a vysoce bioakumulativní podle kritérií stanovených v příloze XIII; nebo
 - c) je látka z důvodů jiných než těch, které jsou uvedeny ve výše zmíněných písmenech a) a b), zahrnuta do seznamu vytvořeného podle čl. 59 odst. 1 nařízení REACH.
25. Ze správního spisu, resp. z protokolu o kontrole ze dne 13. 8. 2015 č. j. ČIŽP/47/CHL/1508168.006/15/BJS vyplývá, že kontrola orgány ČIŽP byla u žalobkyně provedena na základě informace poskytnuté Toxikologickým informačním střediskem k nehodě se směsí ROKO ČISTIČ KRBOVÉHO SKLA, při které nebyly v databázi vedené Ministerstvem zdravotnictví nalezeny příslušné informace, kdy při ošetření poranění dvouleté holčičky a rychlému rozvoji erytému po vstříknutí obsahu přípravku na tvář dítěte nebyl nalezen bezpečnostní list a přesné složení výrobku, takže bylo nutné k poranění přistupovat jako při postižení korozivní látkou. Kontrolou bylo zjištěno, že kontrolovaný subjekt (žalobkyně) je následný uživatel – formulátor směsí, které obsahují nebezpečné látky a uvádí je na trh v České republice. Látky a směsi jsou určeny k prodeji pro profesionální užití a k prodeji spotřebiteli. Kontrolou ČIŽP zjistila, že kontrolovaný subjekt porušil povinnosti stanovené v chemickém zákoně a předpisech Evropského společenství. Porušení povinností bylo zjištěno a) v oblasti balení a označování u směsi ROKO ČISTIČ KRBOVÉHO SKLA včetně nepředložení certifikátu ve smyslu ČSN EN 28317+AC (77 0410) „Balení odolné dětem. Požadavky a postupy zkoušení opět uzavíratelných obalů.“, b) v oblasti bezpečnostních listů – nedostatky v informovanosti, kterou v rozporu s předpisy Evropské unie neobsahoval bezpečnostní list týkající se směsi ROKO ČISTIČ KRBOVÉHO SKLA, jakož i c) v oblasti poskytování informací Ministerstvu zdravotnictví podle chemického zákona (§ 22 odst. 1, § 36 odst. 3), a to neposkytnutím relevantních informací, anebo jejich pozdním poskytnutím.
26. Nejprve se městský soud zabýval námitkou *prvního žalobního bodu*, tedy otázkou kvalifikace spáchaného jednání, resp. postupu žalobkyně jako správního deliktu podle ust. § 34 odst. 6 písm. a) chemického zákona. V souladu se závěry ČIŽP i žalovaného i městský soud považuje za nezbytné respektovat pokyny chemického zákona a nařízení REACH, pokud jde o požadavky na obsahovou stránku tzv. bezpečnostních listů a příkaz zákonodárce (evropského i vnitrostátního), co se týče rozsahu a formy poskytování nezbytných informací a dat pro přijetí adekvátních bezpečnostních opatření, zejména v oblasti ochrany zdraví, které nelze považovat za pouhou obtěžující formalitu.
27. Porušení právních norem práva Evropské unie i zákona České republiky má městský soud v daném případě za dostatečně a přesvědčivě prokázané, a proto odkazuje na podrobné a výstižné odůvodnění v napadeném rozhodnutí a rozhodnutí ČIŽP. Koneckonců

výmluvnou je samotná praktická zkušenost, která vedla v daném případě ke kontrole u žalobkyně. První žalobní námitku tak městský soud neshledal důvodnou.

28. Co se týče námitky obsažené ve *druhém žalobním bodě*, která obsahově odpovídá i námitce uplatněné žalobkyní v odvolání proti rozhodnutí ČIŽP, pak ani tu městský soud neshledal důvodnou, když se ztotožnil s právní argumentací žalovaného (vyjádřenou jak na str. 5 napadeného rozhodnutí, tak i posléze na str. 5 vyjádření k žalobě) vycházející striktně a adekvátně z jednoznačného, byť možná nekompromisního obsahu přechodného ustanovení § 36 odst. 3 chemického zákona.
29. I městský soud má za to, že předmětná informační povinnost se vztahuje na směsi a detergenty uváděné na trh bez rozlišení, zda byly či nebyly již dříve oznámené a že právně rozhodujícím kritériem je v této otázce aktuální výskyt na trhu, přestože snad u některých směsí byla někdejší informační povinnost splněna, avšak v rozsahu stanoveném dříve platným zákonem, který předcházel chemickému zákonu. Jinými slovy, splnil-li kterýkoli subjekt v postavení žalobkyně oznamovací povinnost formou poskytování bezpečnostních listů Ministerstvu zdravotnictví nebo později poskytováním dat do programu CHLAP (Chemické látky a přípravky) podle zákona č. 356/2003 Sb., nelze to považovat za splnění zákonné povinnosti podle chemického zákona. Není tedy právně relevantní, zda směsi nalézající se na území České republiky v době, kdy chemický zákon nabyl účinnosti, byly, anebo nebyly již oznámené, neboť naopak rozhodující je podle citované přechodné právní úpravy aktuální výskyt na trhu v České republice.
30. Ani námitku obsaženou ve *třetím žalobním bodě*, spočívající v tvrzení, že žalobkyně byla zkrácena na svých právech, neshledal městský soud s ohledem na výše uvedené za důvodnou. Výši pokuty (nutno připomenout, že byla uložena při samé dolní hranici sankčního rozpětí) ČIŽP ve svém rozhodnutí (na stranách 13 až 15 rozhodnutí ČIŽP) pečlivě zdůvodnila přezkoumatelnou a srozumitelnou právní úvahou, z níž vyplývá, že ČIŽP dostatečně posoudila závažnost protiprávního jednání a způsob, závažnost, okolnosti a následky jeho spáchání. Městský soud se ztotožňuje se stanoviskem ČIŽP, že závažnost posouzeného protiprávního jednání byla vysoká, když přitěžující okolností bylo, že nebyl nalezen bezpečnostní list a přesné složení výrobku ROKO ČISTIČ KRBOVÉHO SKLA v databázi Ministerstva zdravotnictví, což ztížilo léčbu poranění dvouleté holčičky uvedenou směsí. S ohledem na tuto skutečnost považuje i městský soud pokutu uloženou ve výši 3% možného sankčního rozpětí za výrazně nízkou.
31. Podle ust. § 78 odst. 2 s. ř. s. může soud na návrh žalobce upustit od trestu uloženého přezkoumávaným rozhodnutím správního orgánu za správní delikt (dnes přestupek), anebo jej snížit, avšak za striktního předpokladu, že trest (pokuta) byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši. Jak vyplývá z výše uvedené úvahy městského soudu, taková situace v přezkoumávaném případě nenastala, a proto městský soud tomuto návrhu žalobkyně nemohl vyhovět. Nad rámec uvedené úvahy nelze po přihlédnutí k obsahu správního spisu nevidět, že uložená výrazně nízká pokuta nemůže mít na žalobkyni ničící či likvidační účinek.
32. Ze shora uvedených důvodů městský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. Výši trestu (pokuty) za správní delikt městský soud nepovažuje za zjevně nepřiměřenou, natož snad likvidační, a proto nepřistoupil k upuštění od trestu ani k jeho snížení (§ 78 odst. 2 s. ř. s.). Má za to, že výše pokuty odpovídající 3 % její nejvyšší možné sazby (a tedy

uložená při dolní hranici zákonného rozpětí) byla ze strany správních orgánů naopak maximálně benevolentní a přihlížející k polehčujícím okolnostem při spáchání správních deliktů. Vstřícnost správních orgánů k možné situaci žalobkyně vyjádřil žalovaný v závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí, když poznamenal možnost dohody s ČIŽP o provedení úhrady pokuty formou splátkového kalendáře ve smyslu ust. § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

34. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a odpovídá skutečnosti, že žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, naopak ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak podle obsahu spisu v řízení nevynaložil procesní náklady přesahující jeho standardní úkony jako správního orgánu.
35. Pro úplnost se připomíná, že i po novelizaci ust. § 34 chemického zákona článkem CCVII zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, zůstala trestnost přezkoumávaných správních deliktů (nyní přestupků) a maximálně možné výše pokut za ně tatáž.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2020

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu

